

SJENE LJUBAVI

Oblaci su izgubili tamnu boju i stopili su se u jedan bjelkastosivi prekrivač, koji sunce pokušava pobijediti.

Sitna kiša i jutros škropi ulice našeg grada.

Gledam u nebo žmirkajući zbog kiše, sunce će pobijediti, želim.

Trebinjski omladinci su nas proveli kroz neke klasike svjetske drame.

Bilo je tu Sofokla, Čehova, Šekspira, Koljade, Strindberga...

Željo je to sve lijepo upakovao i uvezao igrama sijenki, plesom, muzikom. (Samo da smanji probe sa tri sata, možda ne bi bilo padanja u nesvijest :D)

Okrugli sto protekao miroljubivo.

U Genexu smo se družili, smijali se vicevima, onako neopterećeno, izvan ove dimenzije.

Nedžad Begović, Maja, Predrag, Strajo, Vahid, Senada, Ermina, Jasmina, Suki, Zike, još jedan Nedžad (da je bio još jedan, pekli bismo halvu)...

Na pitanje koje pivo imaju, konobar je rekao da imaju gotovo pa sve.

Hm... ko je bio, zna :).

Večeras Banja Luka.

„Dvanaest zvjezdica.“

Studentsko pozorište.

Dani zaista prolaze lagano.

Publika je odlična.

Hvala vam, poštovana publiko.

Idemo u četvrtu noć Festivala.

P.S.

Svi svjetski mediji pišu o odličnoj igri Zmajeva.

Ponos teče mojim venama.

Sretno!

OKRUGLI STO... METAMORFOZE LJUBAVI... KS MALE STVARI TREBINJE

Strajo Krsmanović je pozdravio stalne učesnike Festivala koji su se predstavili kolažom tematski vezanim za ljubav, načinjenim od klasika koji djeluju kao jedna cjelina. Željko Milošević nas je navikao na savremeni teatarski senzibilitet od kojeg nije odstupio ni ovaj put sa igrom kao centralnim teatarskim motivom.

Željko Milošević, reditelj predstave, se zahvalio svima na pažnji tokom predstave koja je bila na zavidnom nivou, kao i svojim mladim glumcima, koji su imali ogromnu tremu od festivala, iako za to nisu imali velikog razloga. Upoznao nas je sa nastankom *Kulturne scene Male stvari* koja je nastala ranije, a registrovana 4. 2. 2004. i od tada napravila oko 60 predstava omladinskog i dramskog programa. Nastupili su na brojnim festivalima, imali zapažene rezultate, a vlasnici su i *interdisciplinarnog festivala Dani Malih stvari*, koji će biti organizovan ove godine po deveti put. Imaju stalne radionice, trenutno rade u četiri grupe, okupljaju oko stotinu djece i mladih i, naravno, odraslih. Za izbor teksta se odlučio, jer misli da, prije svega, trebamo ispravljati kod sebe odnos ljubavi prema bližnjima. Po njegovom mišljenju, danas ništa ne funkcioniše, otuđeni smo zbog virtualnog svijeta, političara, tajkuna i zato smo izgubili osnovu – porodicu – koja ne postoji bez ljubavi. S obzirom da postoje tekstovi o ljubavi, on je napravio izbor od klasika.

Strajo Krsmanović je pitao Miloša Lučića, koji je bio jedini muškarac u predstavi, kakav je njegov odnos prema ljubavi i uopće prema radu u predstavi.

Miloš Lučić se zahvalio djevojkama jer su stički podnosile njegove muške frustracije, uživao je u radu na predstavi, jer među svima njima vlada ogromno prijateljstvo i ljubav.

Edo Korjenić se oduševio predstavom, prije svega zbog teme koja veliča ljubav i zato je oduševljen što mladi govore o ovom svetom osjećanju.

Maja Zečo je pohvalila ovaj mladi ansambl, posebno se oduševila njihovom mladošću, a igrali su veoma ozbiljne uloge koje je jako teško raditi.

Predrag Mitrović je rekao kako mu se dopala predstava, a najupečatljiviji rediteljski pristup koji je pomogao mladim glumcima su funkcionalne sijenke, koje su čarobne jer daju simboličku potku onome što se dešava na sceni. Samo postavci predstave prijetila je opasnost da se niz etida ne poveže, tako da su sijenke pomogle da sve funkcioniše kao cjelina.

Impozantno je to da su djevojčice iznijele teške scene, posebno istaknuvši odlomak iz Ričarda III, te prelazak iz mržnje u ljubav. S obzirom da su iz bardova svjetske dramske literature izvučeni ključni momenti, vidljivo je da se radilo sa puno truda i tehnički i glumački. Najznačajnije od svega je to da su se ovi mladi ljudi upoznali sa svim elementima drame koje uspješno korespondiraju. Nije želio da ulazi u detalje same predstave, jer je po njegovom mišljenju najznačajniji motivacioni faktor ovih mladih ljudi, odnosno ljubav koja ih je gurnula u pozorište i pomogla da se snađu na sceni.

Strajo Krsmanović uputio je malu zamjerku Željku Miloševiću jer opravdava ideju predstave za koju nije potrebno opravdanje, jer je kolaž legitiman dramaturški prikaz i jasno se ljubav, kao pokretač svega, vidjela na sceni.

Učesnike okruglog stola je interesovalo koliko je trajao proces rada na ovoj predstavi, tako da je Željko Milošević objasnio da su, prije svega, počeli od ideje da povežu više dramskih elemenata, te su im sami razgovori i pripreme trajali oko mjesec i po dok su došli do onoga što žele, a onda su kroz trideset svakodnevnih proba u trajanju od po tri sata realizirali predstavu. On, kao reditelj, se teško uklapa u dug proces, voli raditi brzo i naporno i traži od glumaca da se odmah naviknu na takav tempo. Po njegovom mišljenju, proba mora trajati tri sata da bi vježbali koncentraciju koja im je potrebna da bi iznijeli predstavu od jednog sata.

Ana Rudakijević je govorila o svom radu na predstavi, razgovorima i sklapanju segmenata u cjelinu. Njoj su najdraži razgovori, odnosno razmišljanja. U početku su se bojali da li mogu da iznesu tako težak teret, ali Željkova strpljivost im je pomogla da žive ovu predstavu i dišu kao jedno.

Predrag Mitrović se složio sa mladom Anom da su najznačajniji razgovori prije same realizacije predstave, jer se tako stiču nova iskustva preko tekstova. Uživljavajući se u druge likove, glumci prolaze kroz unutrašnji napredak koji je neprocjenjiv, kao i zajednička interakcija koja ih bogati kao čovjeka, što i jeste smisao teatra. Samo amaterizam ima tu ljubav, za razliku od profesionalizma koji to nikad neće postići zbog finansijskog i institucionalnog momenta u radu.

Dean Batoz je od srca čestitao Željku na radu sa mladima, znajući koliko je to težak posao, jer i sam to radi. U početku je bio skeptičan kako će sve ispasti, ali na samom kraju predstave imao je utisak da je gledao ispit sa treće godine glume. Smatra da su glumci bili dosljedni u glumačkom smislu, što se vidjelo i po atmosferi u publici. Pohvalio je odličan scenski pokret i tačnu dikciju. Imao je malu zamjerku, jer mu je treći plan (sijenke) odvlačio pažnju svojom efektnošću. Očekivao je da će se u predstavi pojaviti i monolog Otela o pravoj muškoj ljubavi koji je, po njegovom mišljenju, nedostajao u predstavi.

Faris Pinjo se lijepo osjećao gledajući predstavu, ali nije mogao istovremeno percipirati sve elemente, te je morao *hodati*. Posebno mu se svidio ples u predstavi. Strajo Krsmanović je napravio paralelu pedagoškog rada sa mladima između Prijedora, čiji pristup rada ima za cilj vaspitanje da mladi igraju kao profesionalci i upisuju glumu, i Trebinjaca, čiji rad mladima daje prostor da se sami ostvare na sceni. Njemu lično je draži i bliži trebinjski rad, jer se mladi ljudi dobro osjećaju na sceni, a ne hrle prema cilju s kojim se bore.

Mitrović se, takođe, složio sa Krsmanovićem, jer cilj može da slomi čovjeka, što nije dobro. Suština teatra se dešava na probama (dodir čovjeka sa čovjekom, svi dišemo kao jedno, trudimo se oko jednog...), dok publika dolazi tek poslije. Sugerisao je Željku Miloševiću da malo umekša tonske prelaze, kao i svjetlo sa prednje strane koje je bilo prejako i pomalo mu smetalo.

Edo Korjenić je na kraju zaključio da najljepše djevojke dolaze iz Trebinja, u šta se uvjerio i večeras.

KNJIGA UTISAKA... METAMORFOZE LJUBAVI... KS MALE STVARI TREBINJE

Jer ja se ne bojim života.

M.E.

Super prikaz ljubavi,odnosa prema ljubavi i sve u svemu super predstava.

N.N.

Ajdinu se ovaj put sviđa više glumica.

Nedim

Super :). Hvala .

N.A.

Sviđa mi se predstava :).

Teško je pronaći odgovarajuće riječi kojima bih opisala sve što sam doživjela, proživjela u ovih sat vremena. Mnogo emocija! Sve pohvale glumcima,najveća ide za plesni par. Oduševljena sam.

R.V.

Još uvijek sam pod dojmom. Savršen spoj muzike, plesa, gluma. Svaka čast!

Vedrana K.

Vrlo smiješno, pomalo i zanimljivo.

Imran Ferizović

Mnogo zanimljiv spoj više djela, plesači su bili i više nego odlični!

Meddy ♥

Wow, sve pohvale plesnom paru! Predobro! :D

XX

Nije prirodno svetiti se onom ko te voli. :P ♥ PREDOBRO!

XX

GLAS PUBLIKE... METAMORFOZE LJUBAVI... KS MALE STVARI TREBINJE

Vedrana Kisić: Dobri su mi razni mottivi, od grčke tragedije do balade Hasanaginice, pomalo su bili teatralni što je i dobro za grčke tragedije. Oduševljena sam stvarno!

Armin Bušatlić: Super predstava, baš mi se svidjela!

Imran Ferizović: Svidio mi se ples, mada je predstava bila malo dosadna jer su svi nešto plakali. Ja više volim vesele predstave!

Amina Filan: Dođe mi da se zapitam šta je to ljubav... Odlična predstava!

Ilhana Bušatlić: Predstava je bila fantastična, vrlo praktična scenografija... Zanimljiv odabir tragedija, sve pohvale mladim glumcima!

Merjem Kadunić: Sve je bilo izvanredno, najviše su mi se dopale te neke igre sijenki koje su vrlo dobro usklađene sa cijelom predstavom!

Ajla Kurtović: Pomalo neobična predstava. Sijenke su previše odvlačile pažnju od ostalih glumaca.

RAZGOVOR SA... NEDŽADOM BEGOVIĆEM

Ove godine član žirija našeg Festivala je poznati pozorišni i filmski režiser Nedžad Begović, čime Festival, zasigurno, dobiva još više na važnosti i kvalitetu. Večeras je na okruglom stolu bilo dosta priče o amaterizmu i njegovom značaju za kulturu jednog društva, pa nas interesuje vaše mišljenje o amaterizmu iz vizure profesionalca.

Moram reći da je moj umjetnički život započeo u amaterizmu, odnosno u filmskom klubu Riječ mladih. Počeo sam u vrijeme kada još nije bilo Akademije u Sarajevu, odnosno u Bosni i Hercegovini. Evo sada poslije četrdesetak godina bavljenja umjetnošću imam osjećaj da se vraćam na te postulate amaterizma. U tom svijetu sam se osjećao najčišćim i bez ikakvih kalkulacija. Pošto je meni film prvenstveni umjetnički izraz, nekako mi je ova digitalna tehnologija dozvolila da se realizujem, iskažem na najbolji način sa što manje posrednika. Tako da u tim svjetovima amaterizma, po svom vlastitom iskustvu, nalazim tu ljubav, strast, istinu, nešto što je izvan svih kalkulacija nekih tržišnih odnosa, obaveza prema pozorištu u smislu da radiš nešto što ti se ne sviđa i slično. Nekako amaterizam proizlazi iz druženja, od ljudi koji se okupe oko jedne ideje koju žele da realizuju na što bolji način, tako da ja imam apsolutno poštovanje prema njima i onome što rade.

Recite nam nešto o samom Festivalu, njegovoj organizaciji, značaju kojeg nesumnjivo ima.

Prvi put participiram na Festivalu Fedra. Prvo moram da iskažem čestitke gradu Bugojnu, odnosno tradiciji Fedre koja pored strahovitog medijskog uticaja, pritiska televizije uspijeva dovesti publiku u pozorište. Prvi dan je bilo publike, jučer je bilo publike, večeras. Ima tu jako puno mladih ljudi, tako da nisam siguran da bi i u većim gradovima bilo više ljudi. U tom smislu, zaista moram reći da je Fedra odradila, odnosno odrađuje tu svoju misiju, pokazuje da ima smisla i da ovo zaista treba njegovati, pomagati jer ovo oplemenjuje ljude. Evo večeras smo gledali petnaestak mladih ljudi iz Trebinja koji su nekako uspjeli da nas uvedu u tu njihovu čaroliju. Tako da moram izreći puno poštovanje prema tim ljudima koji dolaze i nešto rade. Također, sjajna je i fantastična bugojanska predstava koja je igrala prvu noć. Potpuno ozbiljna predstava koja zadovoljava sve teatarske postulate. Zbog svega toga, dobro se osjećam i mislim da ću za ovih sedam dana biti preporođen čovjek. Čini mi se da sam se nekako nakupio nekih umjetničkih sokova koji su oko mene.

Možete li za kraj ovoga razgovora da nam kažete šta trenutno radite i postoje li neki planovi za budućnost kada je u pitanju vaš umjetnički rad.

Ja puno radim, pošto sam uposlenik Federalne televizije, radim u redakciji dokumentarnog programa što mi omogućava da se umjetnički izrazim u punom smislu. Već sam napravio opus od desetak dokumentarnih filmova. Želim da napravim sto filmova i jednostavno uživam u ovome što radim. Radim i nešto svoje, jedan jako kompleksan dugometražni film. To je jedna onako minimalistička forma, nešto slično kao što su moji filmovi *Sasvim lično* i *Film mobitelom*, na tom projektu radim sa ljudima koji su mi interesantni i za koje mislim da su talentovani. Tako da se ne mogu požaliti na ono što radim i prostor kojeg imam da to ostvarim.

INTERVJU S REDITELJEM... ŽELJKO MILOŠEVIĆ

Kako i zašto je nastala predstava „Metamorfoze ljubavi“?

*Zašto?!? Zato što vjerujemo da će snaga onih koji u sebi mogu gajiti ljubav i nadu, moći stvarati i bolje ljude, a da će ti bolji ljudi imati vrlinu da grade bolji svijet i pobijede trulu sadašnjost. **Iz programa predstave*

Trebinje je domaćin i organizator „Festivala Festivala“. Možete li nam reći kako trenutno stoji Festival i da li možemo očekivati neke promjene u organizaciji Festivala?

Začudno je da pored Kulturnog centra, pored Gradskog pozorišta i ljudi iz pozorišta neko drugi, neko kome to nije primarno i ko na kraju krajeva i nije stručan, niti je iz bića pozorišta, brine o Festivalu. Bilo bi dobro da pomaže i saraduje, a dobronamjerno u korist Trebinja i Festivala, prepusti ga onima kojima prirodno i pripada. Za sada to nije slučaj i Festival već neko vrijeme ne ide uzlaznom linijom, nasuprot, ali vjerujem ne još dugo. Postoje ljudi, postoji institucija i postoji pozorište koji bi trebali, koji, jednostavno moraju, biti i jesu inicijatori preuzimanja brige oko organizacije i realizacije „Festivala Festivala“.

Festival ima svoju veliku i značajnu tradiciju, ali ima i perspektivu koju treba sagledati iz više pravaca, a prije svega prilagoditi ga potrebama, standardima, sadržajima današnjeg amaterizma, u smislu njegovog unapređenja, edukacije, promocije i animacije, a na opštu korist amaterizma. To je kompleksan i dugotrajan proces, jer je festival živo tkivo koje se njeguje i jedino tako opstaje i raste, živi.

Iskreno se nadam da će u skorijoj budućnosti „Festival Festivala“ dobiti potrebnu brigu i njegu na radost amatera, prije svega Trebinja, ali i regiona, a zašto ne i širih prostora.

Da li vam je dodijalo Bugojno?

Gdje je to?!? Šta je to?!? Kaži, kaži... :)

Ne, nije. Dok se okupljaju dobri ljudi, dok Festival ima svoju svrhu i potrebu i neće mi „dodijati“.

P.S.

Malo mi nedostaju oni dnevni izleti, šetnje, razgovori, pošalice, dosjetke... i da, Sanin roštilj.

PREDSTAVLJAMO... GLUMICE I GLUMAC

Ana Rudakijević, rođena 23.12.1995. Igrala je likove Hasanaginice, Nine i Julije u predstavi **Metamorfoze ljubavi**. Bavi se slikanjem i košarkom.

1. Šta vas izbacuje iz takta?

Neodgovornost.

2. Neostvaren san?

Rano je za to pitanje, ipak mi je 18 godina.

3. Verujete li u muško-ženska prijateljstva?

Naravno.

4. Vaš cilj u životu?

Biti ispunjen, raditi ono što volim i voljeti.

5. Šta biste promijenili kod sebe?

Nesigurnost.

6. Šta radite kad u predstavi zaboravite tekst?

Improvizujem.

7. Kuda ide ovaj svijet?

Ne ide nigdje, trenutno stagnira.

8. Pravite li selfi fotografije?

Primorana sam.

9. Šta je slađe od čokolade?

Moj Miki Miloš.

10. Šta prvo pomislite kada ustanete?

Šta pojesti. :D

Milica Glogovac, rođena 22.5.1995. Igrala likove Antigone, Elektre, Marte itd. u predstavi **Metamorfoze ljubavi**. Članica je Kulturne scene Male stvari 4 godine, ispunjava je čitanje knjiga i gledanje filmova.

1. Šta vas izbacuje iz takta?

Omalovažavanje drugih, neiskrenost.

2. Neostvaren san?

...

3. Verujete li u muško-ženska prijateljstva?

Naravno.

4. Vaš cilj u životu?

Upisati glumačku akademiju, baviti se onim stvarima koje me čine srećnom i ispunjenom.

5. Šta biste promijenili kod sebe?

Tvrdoglavost.

6. Šta radite kad u predstavi zaboravite tekst?

Improvizujem.

7. Kuda ide ovaj svijet?

Ka nekom boljem sutra, ja se nadam.

8. Pravite li selfi fotografije?

Rijetko kad.

9. Šta je slađe od čokolade?

Ništa, ništa...

10. Šta prvo pomislite kada ustanete?

Opet se nisam naspavala.

PREDSTAVLJAMO... GLUMICE I GLUMAC

Miloš Lučić, rođen 17.5.1996. Igrao je lik Ričarda i druge sporedne likove u predstavi **Metamorfoze ljubavi**. Bavi se slikarstvom i ima četverogodišnjeg brata i dvadesetogodišnji sestru.

1. Šta vas izbacuje iz takta?

Tvrdoglavost, poricanje istine.

2. Neostvaren san?

Dug život, proveden s osobama koje volim.

3. Verujete li u muško-ženska prijateljstva?

Da, to ova predstava i dokazuje.

4. Vaš cilj u životu?

Biti srećan i zdrav, ostalo će doći.

5. Šta biste promijenili kod sebe?

Buntovnički stav.

6. Šta radite kad u predstavi zaboravite tekst?

Improvizujemo na najjednostavniji mogući način, a kasnije nagrdimo partnera.

7. Kuda ide ovaj svijet?

Suviše smo pasivni da bi negdje išao.

8. Pravite li selfi fotografije?

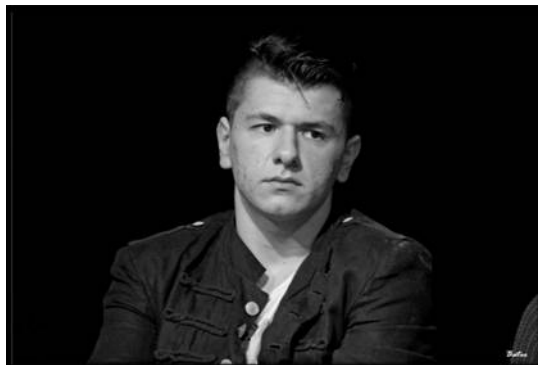
Ha, ha, ha, ha... Mi glumci pa da ne pravimo.

9. Šta je slađe od čokolade?

Glumiti u Metamorfozama ljubavi.

10. Šta prvo pomislite kada ustanete?

Šta uraditi korisno.

VEČERAS:

**BANJALUČKO STUDENTSKO POZORIŠTE
BANJA LUKA**

**Aleksandar Pejaković
DVANAEST ZVJEZDICA**

**Reditelj i scenograf:
ALEKSANDAR PEJAKOVIĆ**

Igraju:

GORICA RAJIĆ - Beba (Zvezdica), Majka, Medicinska sestra
NADEŽDA KOSTIĆ - Had(a), Sestra, Majka, Načelnica
MILANA DOMUZIN - Had(a), Bolničarka, Prevodilac UN-a, Majka
DRAGO BATAR - Otac, Vojnik, Pilot.
ALEKSANDAR ŠEVO - Had, Direktor, Pilot, Majstor.
ZORAN JELIĆ - Had, Doktor, Visoki zvaničnik UN-a, Pilot.

Dramaturg i autor dijaloških scena: ZORAN JELIĆ
Stručni konsultant: GORAN JOKIĆ
Organizator: BOJANA TOMAŠEVIĆ

Montažer zvuka: DRAGAN MAJKIĆ
Krojačica: LJILJA ŠINIKOVIĆ
Stolar: ZORAN BJELOŠEVIĆ
Šminker: BOJANA TOMAŠEVIĆ

Majstor svjetla: MILOŠ BOGDANOVIĆ
Majstor tona: BORIS BIJELIĆ

Studentsko pozorište Banja Luka osnovano je 19. februara 1977. godine, prvom probom i audicijom na "Elektrotehničkom fakultetu" u Banjoj Luci u učionici broj 14. Idejni tvorac pozorišta i prvi režiser je bio glumac Živomir Ličanin Likota, danas Bosnimir Ličanin. Prva predstava simboličnog naziva "Molim partiju da me primi u svoje redove", održana je 31. maja 1977. na pozornici Doma kulture u Banjoj Luci i predstavljala je zapravo svečanu akademiju u čast Josipa Broza Tita. Na pozorišnoj i kulturnoj sceni grada na Vrbasu to veče rodilo se STUDENTSKO POZORIŠTE – nukleus oko kojeg su se okupljali studenti Univerzitea u Banjoj Luci, ali i banjalučki srednjoškolci i svi zaljubljenici u pozorišnu umjetnost. Neprocjenjiv je značaj postojanja i rada Studentkog pozorišta i doprinos kulturnom životu Banje Luke u proteklih skoro četiri decenije.

U dosadašnjem radu na sceni je izvedeno 77 premijera.

Više stotina studenata i srednjoškolaca prošlo je kroz Studentsko pozorište, od kojih su neki, zaljubljeni u pozorišnu umjetnost, zauvijek ostali na pozorišnim daskama kao profesionalni glumci i reditelji.

Danas pozorište nosi naziv BANJALUČKO STUDENTSKO POZORIŠTE (skraćeno BSP) sa matičnom scenom u Gospodskoj ulici i djeluje pri Univerzitetu u Banjoj Luci. Umjetnički rukovodilac i direktor pozorišta je glumac i dramaturg Goran Jokić. Predsjednik Pozorišta je Aleksandar Pejaković, a producent Milan Leper. Marketing-menadžer je Jelena Stojaković, a organizator Bojana Tomašević.

O DVANAEST ZVJEZDICA...

Predstava „Dvanaest zvjezdica“ je autorski projekat Aleksandra Pejakovića inspirisan istinitim događajem iz 1992. godine, kada su na Kliničkom centru u Banjoj Luci, zbog nedostatka kiseonika, a usljed zatvorenog Koridora, umirale bebe, ali i bubrežni bolesnici.

Autor i reditelj ovaj događaj ne posmatra iz patetičnog ugla, već ukazuje da je smrt dvanaest beba u prvom redu porodična tragedija koju politička i kulturna javnost zloupotrebljavaju.

Predstava iskreno ukazuje na vid medijske manipulacije tragičnim ljudskim sudbinama tokom proteklog rata u Bosni i Hercegovini, kada su svakodnevne pogibije civila i vojnika marginalizovane stvaranjem mita žrtve u svakom od naroda BiH.

Na kraju predstave rediteljska postavka glumcima ne dozvoljava izlazak na poklon, jer ne želi da i oni budu dio sveopšte manipulacije nastale na porodičnoj tragediji o banjalučkim „Dvanaest zvjezdica“.

O REDITELJU... ALEKSANDAR PEJAKOVIĆ

Rođen 1981. godine u Banjoj Luci. Diplomirani pozorišni reditelj, magistar dramaturgije i doktorant na Univerzitetu u Ljubljani. Diplomirao 2009. godine u klasi prof. Svetozara Rapajića na Akademiji umjetnosti u Banjoj Luci. Zaposlen kao kućni reditelj u Dječijem pozorištu Republike Srpske. U BSP-u obavlja funkciju predsjednika i umjetničkog direktora. Režirao na scenama Pozorišta Prijedor, Gradskog pozorišta Jazavac Banja Luka, Banjalučkog studentskog pozorišta, Narodnog pozorišta Republike Srpske Banja Luka i Dječijeg pozorišta Republike Srpske Banja Luka.

RAZOTKRIVANJE POSLOVICE...**Neće Maca „džigere“**

Razotkrivanje poslovice:

Živi na šestom spratu i prozor mu gleda tamo. Kad stoji, gleda kroz prozor sanjajući daljine. Kad sjedi, razmišlja o vjetru, kiši, oblacima. Imao je dosta djevojaka, ali se posebno vezao za dugokosu djevojku koju je on zvao Maca. Volio ju je. Čeznuo je za njom i nastojao je da joj ugodu u svakom trenutku. Šetali su obalom rijeke držeći se za ruke, bacali su plosnate kamenčiće po površini vode da im kažu koliko će djece imati. Dugo bi stajali na mostu, gledajući dugo u vodu, sve dok ih most ne poveze uz rijeku. Na livadi su širili ruke, gledali u sunce, okrećući se oko sebe, uzvikivali su: „Šetalo betalo, rekla baba šic!“ Smijali su se, a onda posrtali i padali na zemlju, držeći se za ruke, dok je nebo bježalo ispred planina. Jedan dan ju je poveo u neku folkoteku. Želio je da je odvede negdje gdje se pleše. Pitala ga je ko pjeva, a on je odgovorio da pjeva neka turbo-folk zvijezda, za koju ne zna šta pjeva, ali je popularna. Ona se zgrozila. Naprosto se zgrozila. Rekla mu je kako ona te „džigere“ ne sluša i ne želi da tamo idu. Njemu je bilo drago jer je bio roker u duši. Uzeo je mobitel i nazvao prijatelja koji ih je čekao u folkoteci. Pričali su dugo, objašnjavao mu je zašto neće doći, a na kraju je, vidno iznerviran uzviknuo: „Neće Maca džigere!“

Danas se ova rečenica koristi kada imaš djevojku, pa je zoveš Maca, a ona ne želi ići na koncert turbo-folk pjevačica, bez obzira što te voli i što bi za tebe dala sve...čak i život...oh...

OBAZIRANJA...

FEDRO: Šta to radiš, šta se prikaziš?

FEDRINICA: (stoji iza zavjese na balkonu) Vidim li se?

FEDRO: Vidiš, što pitaš?

FEDRINICA: Je li se sva vidim ili je sijenka?

FEDRO: Sva, kakva sijenka?

FEDRINICA: Onda ništa, kako oni sinoć, samo im se sijenke vide.

FEDRO: To se radi sa svjetlom, oni se nisu sakrivali iza stora i zavjesa.

FEDRINICA: Onoj brata ubiše...

FEDRO: Halo, ono je priča o ljubavi, znaš naslov.

FEDRINICA: Znam, opet mi žao žene, brat je to.

FEDRO: (trlja oči) Upalo mi nešto u oko, ove suze, kako vako kad čovjeku nešto upane, suze same teku.

FEDRINICA: Evo i kod mene...Nemoj se ljutiti, ali onaj Hasanaga je zaprđen do kraja.

FEDRO: Obrazloži sa nekoliko razloga.

FEDRINICA: Kako će, bolan, otjerati ženu bez razloga?

FEDRO: Uvijek ima razloga, da sam ja tebe izgonio svaki put kad si zaslužila, samo bi otvarala i zatvarala vrata za sobom.

FEDRINICA: Pa ja, vi muški niste nikada krivi...Nego, bila sam se pripala kako onaj onu curu frljaca.

FEDRO: Pa plešu, jest razgibana ona mala, isto Blanka Vlašić.

FEDRINICA: (gleda ga upitno) Al kako je protura kroz noge, zaibretila sam se.

FEDRO: Mogo bih i ja...

FEDRINICA: (prekide ga) Ja ti ne bih dala...

FEDRO: (prekide je) Ne bih ti ja ni isko...

FEDRINICA: (za sebe) Pokvarena mašta i prljave strasti. (naglas) Hoš još jedan findžan kahve?

DIREKTOR FESTIVALA:

Vahid Duraković

SELEKTOR:

Lajla Kaikčija

KOORDINATOR FESTIVALA

Sanel Ugarak

STRUČNI ŽIRI: Nedžad Begović
Maja Zećo
Slobodan Perišić**PR FESTIVALA:**

Aida Šošić

ŽIRI PUBLIKE: Edin Korjenić Edo
Munevera Bešlagić
Emir Sejfić
Vedrana Kisić
Osman Musić
Nihada Hadžić
Jasenka Herceg
Rea Vučić
Amir Hadžić**REDAKCIJA BILTENA:**Nedžad Milanović, urednik
Amel Ugarak, tehn.urednik
Senada Milanović
Suad Velagić
Ermina Musić
Edin Čatić Bato, fotograf**SARADNICI:**Melisa Agić
Aida Dautović
Ines Jusufbašić
Edina Selimović
Medina Spahić
Saira Omanović
Nedim Milanović
Adin Rustempašić
Majda Hindić**UMJETNIČKO VIJEĆE FESTIVALA:**Anto Bilić - predsjednik
Jesenko Muzaferija
Emir Zec
Željko Milošević
Ugarak Sanel
Suad Velagić
Dubravka Nikolić
Almir Alić
Vahid Duraković**TEHNIČKA EKIPA:**Senad Imamović Struja
Edin Čatić Bato
Azem Duraković**ORGANIZACIONI ODBOR:**Hasan Ajkunić - predsjednik
Prof. Dr. Ilhan Bušatlić
Senada Milanović
Suad Velagić
Edin Čatić Bato
Ermina Musić
Sanel Ugarak
Nedžad Milanović
Željko Luledžija
Antonio Džolan
Samir Nuhić
Amel Ugarak
Vahid Duraković**HOSTESE:**Amina Filan
Amila Hrnjić**DIZAJN-PLAKAT-NASLOVNICA:**

Nataša Vukadin

UREDNICI INTERNET STRANICE: Mulhari Agić
Edin Čatić Bato**VAŽNI BROJEVI I SERVISNE INFORMACIJE:**

- POLICIJA 122 - VATROGASCI 123 - HITNA POMOĆ 124 -
  - PORTIRNICA KSC-a 030/509-722 - AUTOBUSNA STANICA 030/251-789 -
  - MOTEL GENEX 030/254-023 - DIREKTOR FESTIVALA 030/509-720 -
  - UREDNIK BILTENA 061/796-877 - KOORDINATOR FESTIVALA 061/639-647
- Preporučujemo vam da svratite na osvježenje u Caffe LOOK (šetalište u centru grada) ili u Caffe HOLLYWOOD i Pizzeria LITTLE BIG (plato KSC-a)*